

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Благоевград, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети януари
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Атанас Маскръчки
Величка Пандева

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Благоевград Ир. Ал.
Асп.

като разгледа докладваното от Атанас Маскръчки Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211200600555 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 сл. от НПК и е образувано по
въззивен протест на ТО – П. към РП - Благоевград срещу Присъда № 8199 /
14.04.2021 год., постановена по НОХ дело № 324 / 2019 год. на РС – П., с
която подс. Н. А. К. е признат за невиновен и на основание чл.304 от НПК
оправдан по възведеното му обвинение за извършено престъпление по чл.330,
ал.1 от НК.

Според изложението в протеста, поддържано в съдебно заседание
пред въззивната инстанция от представителя на Окръжна прокуратура –
Благоевград, присъдата на първоинстанционния съд е неправилна,
необоснована и незаконосъобразна. Според представителите на държавното
обвинение, от събраните в хода на съдебното следствие доказателства се
установява по несъмнен начин, че подс. Н. К. е извършил съставомерно
деяние по чл.330, ал.1 от НК. Ето защо се иска присъдата на районния съд да

бъде отменена и постановена друга, с която подс. К. да бъдат признат за виновен в извършване на престъпление по посочената правна квалификация, при което да му бъде наложено наказание лишаване от свобода с приложение на института на условното осъждане.

Гражданските ищци и частни обвинители К.Т. и С. Т., редовно призовани, не се явяват на съдебното заседание по делото пред въззивния съд, както и не представят писмено становище.

Въззиваемият Н.К. се явява лично и с упълномощения от него защитник – адв. Т.Г.. Същите оспорват протеста и пледират присъдата на районния съд да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна. Поддържат, че по делото не са събрани по предвидения от НПК ред доказателства, от който да се направи извод, че подс. К. е извършител на инкриминираното деяние, поради което и правилно е признат за невинен и оправдан по това обвинение.

Пред въззивната инстанция не са ангажирани нови доказателствени източници.

Окръжният съд разгледа протеста в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.314 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивният протест е подаден в срока по чл.319, ал.1 от НПК и е процесуално допустим, а разгледан по същество е неоснователен:

С обжалваната Присъда № 8199 / 14.04.2021 год., постановена по НОХ дело № 324 / 2019 год. на РС – П., подс. Н. А. К. е признат за невинен по обвинението в това, че на 28.04.2018 г. около 04:00 часа в гр. П., пред дома на сем. К. и С. Т.и, находящ се на ул. „С. Т.“, №*, умишлено чрез изливане на запалителна смес /моторно масло и бензин/, активирана посредством открит огън от запалка върху лек автомобил марка „Тойота“, модел „Ярис“ с рег.№ *, собственост на сем. Т. е причинил тотална щета /опожаряване/ на автомобила, възлизащ на стойност 6500 лева, опожаряване на част от външната мазилка на къщата на сем. Т., а именно 20 кв. м. от същата, с което е причинил имуществена вреда в размер на 400 лева и опожаряване на прозорец на първия етаж на къщата на сем. Т., при което е бил унищожен /счупен от високата температура/ двойния му цветен стъклопакет /1,50м/1,75м/,

възлизащ на стойност 500 лева или общо запалено имущество на значителна стойност на сем. С. и К.Т.и в размер на 7400 лева – престъпление по чл.330, ал.1 от НК, и на основание чл.304 НПК е оправдан по това обвинение.

Съдът е отхвърлил като неоснователен предявения граждански иск от С. Б. Т. и К. С. Т., и двамата от град П., ул. “С. Т.” №* срещу подсъдимия Н. А. К. от гр. П., за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди от престъплението по чл.330, ал.1 от НК в размер 7400 лева, представляващи обезщетение за опожарен лек автомобил на стойност 6500 лева, опожаряване на част от външната мазилка на къщата им-щета възлизаща на 400 лева и унищожен /счупен от високата температура/ двоен цветен стъклопакет на прозорец на първи етаж на къщата им на стойност 500 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на деянието - 28.04.2018 г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените разноски по делото.

Наред с това е постановено веществените доказателства по делото; 1 бр. запалка с надпис „My Love“, 1 -1 бр.синя текстилна чанта, 1 бр. черен панталон с надпис на левия преден джоб „Reebok“, 1 бр. шапка с козирка -камуфлажна, 1 бр. работно текстилно палто /куртка/, със син цвят и копчета, собствени на подсъдимия и предадени с протокол за доброволно предаване от 28.04.2018 г. да се върнат на подс. Н. АТ. К., както и 1 бр. СД марка „Вербатим“, съдържащ записи, намиращ се на стр.39 от ДП да се унищожи по реда на Правилника за администрацията на съдилищата.

Настоящият състав на въззивния съд намира, че фактическите положения по делото са правилно установени. Със законоустановените способности за събиране и проверка на доказателства обективно, всестранно и пълно са изяснени всички релевантни за правилното решаване на делото въпроси. В резултат на анализа на доказателствените материали се установяват по несъмнен начин възприетите от състава районния съд фактически обстоятелства:

Подсъдимият Н. А. К. от гр. П. е на * години, неосъждан /реабилитиран/, със средно специално образование, безработен. Подсъдимият Н.К. и св. С. К.а са съпрузи.

Гражданските ищци и частни обвинители С.Т. и К.Т. също са съпрузи и живеят в гр. П.. С.Т. и съпругата на подсъдимия К. - св. С. К.а са

първи братовчедки.

По делото не е спорно, доказва се по несъмнен начин и от доказателствата по делото, че семейство Т. упражнявали търговска дейност като съдружници и управители на „К. С. Т.“ ООД – П. и стопанисвали хранителен магазин, находящ са на ул. „А. Л.“ в гр. П.. К. и С. Т. живеят в къща на ул. С. Т., №* в град П. и са собственици на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Ярис“ с ДК №*.

Срещу съпругата на подсъдимия К. - С. К.а било образувано изпълнително производство от ЧСИ и насрочена публична продажба на търговски обект, разположен на ъгъла между улиците „България“ и „Атанас Лютвиев“ в гр. П.. На 23.04.2018г. К.Т. депозирал молба за участие в търга /публичната продажба/, тъй като С.Т. искала да има собствен магазин, а стопанисваният от семейство Т.и хранителен магазин бил под наем.

На 27.04.2018 г. /петък/ св. С. К.а също внесла предложение като участник в търга от името на двамата ѝ сина. По време на описването на пликите видяла, че като участник е записан К.Т. и неговата дъщеря, както и техния съсед - св. М. Ч.. Последният след като разбрал от св. К., че продължават да проявяват интерес към търговския обект обяснил, че няма да им пречи, а напротив ще им съдейства.

Същия ден - на 27.04.2018 г. около 16:03 часа С. К.а позвънила на К.Т. във връзка с търга и му заявила, че за посочения обект имало и друг кандидат-купувач М. Ч., с който е разговаряла и последният е решил да не участва. Св. К. поискала от Т. и той да се откаже от участие в търга, тъй като със съпруга ѝ желаят да си откупят търговския обект. Т. заявил на К.а, че няма да се откаже от участието си в тръжната процедура, тъй като е платил капаро за участие около 2000 лева. След това К.а се свързала с брата на братовчедка си С.Т. отново с апел да въздейства на сестра му и съпруга ѝ да се откажат от търга.

Св. К.Т. споделил със съпругата си С.Т. за проведения разговор с братовчедка ѝ С. К., и че е бил помолен от нея да се откажат от търга. Св. Т. позвънила на братовчедка си - С. К.а, за да ѝ обясни, че няма да се откажат от търга, тъй като вече са заплатили капаро, при което двете се скарали. След проведения разговор С. К.а споделила със съпруга си за проведения преди това между нея и С.Т. разговор и му обяснила, че сем. Т. не склонили да

оттеглят молбата си участието в търга на търговския обект.

Към 04:00 часа на 28.04.2018 г. сем. Т. се намирали в дома си на ул. С. Т.“, №* в гр. П., когато се събудили от силен гръм, идващ от улицата. Същите погледнали през прозорец на къщата си видели горящия им автомобил - марка „Тойота“, модел “Ярис“ с ДК № *, който К.Т. паркирал вечерта. Т.и незабавно се заели да гасят огъня, като междувременно позвънили в РУ на МВР-П., за да съобщят за пожара. Около 04:20 часа на място пристигнал дежурен екип на РСПБЗН - П., който успял да угаси горящия автомобил.□

Около 05:00 часа на 28.04.2018г. е извършен оглед на местопроизшествието и е изготвен фотоалбум /протокол за оглед на местопроизшествие стр.2-6 от ДП/.

По-късно същата сутрин св. С. К. получила телефонно обаждане да се яви в полицията за справка, тъй като срещу нея имало жалба. К. решила да не казва на съпруга си, за да не го притеснява, и сама отишла в полицейското управление, където я търсили във връзка с палежа на лекия автомобил на сем. Т.. Около 09:00 часа С. К. позвъnila на съпруга си – подс. Н.К. и му казала да занесе храна и лекарства на майка ѝ, тъй като се намира в полицията. Около 09.30 часа полицейските служители провели оперативна беседа със св. С. К., която отрекла да е извършила инкриминирания палеж. От същата били иззети натривки за извършване на експертиза. Около 15.00 часа К. била освободена, като полицейските служители ѝ обяснили, че съпругът ѝ направил пълни самопризнания.

Междувременно, след проведения разговор със съпругата му, в изпълнение на молбата ѝ, подсъдимият Н.К. на 28.04.2018 г. около 10:00 часа вървял по улица „Македония“, когато до него спрял лек автомобил „Ауди“, от който излязъл сина на частния обвинител С.Т. - К. П.. След кратък разговор, П. стрелял с газов пистолет стрелял срещу подсъдимия в лицето му, след което избягал. Подс. К. отишъл да се измие, тъй като дясното му око било силно зачервено и веждите му опърлени, след което се придвижил до спешния център, където му била оказана медицинска помощ. Оттам подсъдимият отишъл в полицейското управление, за да депозираща жалба за стрелба с газов пистолет срещу него.

По същото време служители на РУ–П., вкл. св. Т. Т. преглеждали

видеозаписи, иззети от два броя камери, разположени на ул. "Македония" №*, при което установили преминаване на мъж, който им заприличал на подс. Н.К.. Когато последният дошъл в районното управление, за да депозира жалба за стрелбата срещу него с газов пистолет, полицейските служители провели информативна беседа. Тогава подсъдимият заявил, че той е извършител на палежа. След това подс. К., придружен от оперативни работници, отишли до дома на подсъдимия, където той предал на свидетелите Т. Т. и Ц. И. запалка, текстилната чанта тип мешка, черен стар панталон, както и синя куртка с копчета и камуфлажна, шапка с козирка, за което бил съставен протокол за доброволно предаване от 28.04.2018 г.

От заключението на вещото лице Ш. по изготвената пожаротехническа експертиза става ясно, че в случая е налице умишлен пожар, предизвикан от изливане на лесно запалима течност, излята върху чистачките на автомобила на Т., представляваща горивна смес от моторно масло и бензин, и активирането ѝ посредством открит огън. Видно от разясненията на вещото лице, дадени в хода на съдебното следствие, същият е базирал заключенията си на изявления на подсъдимия Н.К., дадени на дадените на досъдебното производство, които не са приобщени към доказателствата по делото. Експерта отбелязва, че от това, което е останало след палежа, не може да се установи кое лице е извършило палежа.

Съгласно заключението на оценителната експертиза, левовата равностойност на запаленото имущество на сем. Т. възлиза общо на сумата от 7400 лева. Лек автомобил марка „Тойота“, модел „Ярис“ с рег. № * е оценен на сумата от 6500 лева, тъй като е бил тотално унищожен. С опожаряване на част от външната мазилка на къщата на сем. Т., а именно 20 кв. м. от същата, е причинена имуществена вреда в размер на 400 лева и опожаряване на прозорец с стъклопакет, възлизащ на стойност 500 лева.

Според изготвената по делото видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, не може да установи с категоричност лицето, което е заснето да се движи по ул. "Македония". Записаните изображения са черно-бели. Кадрите са заснети от две камери, обхващащи участъци от улица „Македония“ в гр. П.. Видеозаписите обхващат времеви диапазон от 03:12:05 ч. до 03:18:52 ч. на 28.04.2018 г. Вещото лице посочва, че по улицата се движи лице от мъжки пол, което в дясната си ръка държи черна на цвят

„торба“, преминава по продължението на улицата по осевата линия. Лицето е високо на ръст, с нормално телосложение, облечено е със светли панталони, светло на цвят яке и шарена шапка тип камуфлажна. Вещото лице е категорично, че по предоставените кадри не може да направи лицева идентификация, в тези кадри образът не е годен за лицева идентификация. Причините за това са недостатъчната запълненост на кадъра от заснемания обект, съчетана с ниска разделителна способност на заснемащото устройство.

Визираните фактически обстоятелства районният съд е извел на базата на анализа на всички събрани, и приобщени към доказателствения материал на съдебното следствие доказателства, анализирани поотделно и в съвкупност. Изложените от районния съд доводи и съображения се споделят от настоящия състав на въззивния съд, поради което не се налага да бъдат изцяло преповтаряни.

Настоящият състав на въззивния съд споделя тезата, че обвинението срещу подс. Н.К. се базира на косвени доказателства, поредица от предположения и непредвидени в закона доказателствени източници. В центъра на обвинението са изявления на подс. К. пред полицейските служители в рамките на т.н. „оперативна беседа“ в сградата на РУ – П.. Именно за тях свидетелстват в хода на съдебното следствие служителите Т. Т. и Ц. И.. Заключение на пожаротехническата експертиза също се основава на така заявеното от подсъдимия. В тази връзка районният съд законосъобразно и правилно съдът е игнорирал показанията на посочените полицейския служители в тази им част, тъй като същите се основават на нерегламентирани в закона способи - беседи, които не са годни и несъответстват на изискванията на НПК, за да имат валидна доказателствена стойност. Съгласно разпоредбата на чл.105, ал.2 от НПК не се допускат доказателствени средства, които не са събрани или изготвени при условията и по реда предвиден в закона. В случая свидетелите Т. и И. свидетелстват за факти и обстоятелства, които са им станали известни от подс. К. при проведената с него беседа. Съобразно трайната съдебна практика, по същество беседите, проведени от полицейските служители след образуването на наказателното производство, по своята същност представляват снети обяснения от лица, за когото има данни, че е извършил престъпление. Тези обяснения имат стойност, равнозначна на саморъчните обяснения на задържания и не са доказателствено средство за установяване на правно

значимите факти. И това е така, защото разпитващият полицаи не е разследващ орган по смисъла на НПК, а разпитваният от него няма процесуално качество /в случая подс. Н.К. е привлечен в качеството на обвиняем след приключване на проведената с него беседа/. Ето защо проведената от полицейските служители беседа не е доказателствено средство за установяване на правно значими факти и има само оперативна стойност за разработване на една или друга следствена версия. Към този момент подс. К. не е имал процесуално качество и поради това нито има пълния обем права, дадени му от чл.55 от НПК, нито разпитващият има задължение да го информира за правото му да запази мълчание. По тези причини оперативната беседа има стойност, равнозначна на саморъчните обяснения, които правната доктрина и съдебната практика никога не са приемали за доказателствено средство. Чрез беседата не могат да се събират валидни доказателства и да се заобикаля процесуалния ред за снемане на обяснения на обвиняемия, дадени след повдигане на обвинението и разясняване на процесуалните му права.

Районният съд правилно е приел, че с оглед разпоредбата на чл.118, ал.1, т.3 от НПК показанията на свидетелите Т. Т. и Ц. И. могат да бъдат ценени само по отношение на съдържащата в тях информация за конкретно възприетите от тях факти при предаването на веществените доказателства от страна на подс. К.. Последният е предал с протокол за доброволно предаване от 28.04.2018 год.: запалка, текстилна чанта, черен панталон с надпис, шапка с козирка - камуфлажна, работно текстилно палто /куртка/. Посочените вещи не са изследвани за установяване наличие на следи от престъплението, както и липсват данни, от които да се направи извод, че са предназначени или послужили за извършване на престъплението.

В протокола за доброволно предаване са вписани саморъчни обяснения на подс. Н.К. за предадените вещи, инкорпориращи изявление на същия, че е запалил лек автомобил със запалката, като в чантата е носил туба с запалителна течност, както и че е бил облечен с предадените дрехи. В тази връзка, както бе посочено и по-горе, съдът споделя тезата, че саморъчните обяснения от едно лице поначало нямат доказателствена стойност в наказателния процес, тъй като към този момент той не е бил привлечен в качеството на обвиняем, не е информиран за характера и естеството на

повдигнатото му в последствие обвинение. Последното е бъдещо несигурно събитие, зависещо не само от депозираните от него показания, предшестващи привличането му, но и от останалите събрани доказателства и доказателствени средства и от преценката на органите на досъдебното производство, а знанието за повдигнатото му обвинение предполага уведомяването му за конкретните фактически и правни параметри на обвинителната теза, за да може той да направи информиран избор дали да упражни гарантираните му от закана процесуални права и най-вече правото на защита.

Наред с това следва да се отбележи, че дори да се приеме, че направените пред разследващите органи самопризнания са годин доказателствен източник, съгласно разпоредбата на чл.116, ал.1 от НПК обвинението и присъдата не могат да се основават само на самопризнанието на обвиняемия. В случая липсват каквито и да е други доказателства, установяващи наличие на съпричастност на подс. Н.К. към извършването на инкриминираното деяние: липсват очевидци на престъплението, разпитаните свидетели установяват предхождащите деянието отношения между семейните двойки Т. и К., свидетелите полицейски служители преповтарят казаното им от подсъдимия, предадените от последния вещи не са изследвани за наличие на следи от престъплението /а към настоящия момент с оглед изминалия период от време това е невъзможно/, както и записите от охранителни камери са с качество, което не позволява идентификация на фиксираното лице, при това намиращо се извън района на местопрестъплението.

При така установените фактически обстоятелства настоящият състав на въззивния съд споделя крайните изводи на първата инстанция, че по делото не се събраха категорични и безспорни доказателства, свързващи подсъдимия Н. К. с деянието, за което му е било повдигнато обвинение по 330, ал.1 от НК.

Съгласно разпоредбата на чл.303 от НПК, присъдата не може да почива на предположения, а подсъдим може да бъде признат за виновен в извършването на дадено престъпление, само и единствено когато обвинението е доказано по несъмнен и безспорен начин, което не е сторено по настоящето дело. При това следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл.103, ал.1 от НПК тежестта да се докаже както от обективна, така и от

субективна страна на обвинението лежи върху прокурора и разследващите органи. Обвиняемият не е длъжен да доказва, че е невинен и не може да се правят изводи в негова вреда поради това, че не е дал или отказва да даде обяснения или не е доказал възраженията си /ал.2 и 3/. Ето защо и тъй като в случая, при изискването за обективност, всеостранност и пълнота на следствието, и след изчерпване на всички процесуални средства за доказване на обвинението, не се установи, че подсъдимият е извършил инкриминираните деяния, същият следва да бъде оправдан, тъй като обвинението срещу него не е доказано.

По изложените съображения районният съд законосъобразно и правилно е признал подсъдимия Н. А. К. за невиновен и на основание чл.304 от НПК го оправдава по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.330, ал.1 от НК.

Предвид факта на оправдаване на подсъдимия Н.К., съдът правилно е отхвърлил като неоснователен предявения срещу него граждански иск от С.Т. и К.Т. за присъждане на обезщетение за причинените от инкриминираното деяние имуществени вреди и лихви.

При цялостната служебна проверка на присъдата въззивният съд не констатира неправилно приложение на материалния закон или съществени нарушения на процесуалните правила, даващи основание за отмяната или изменението на съдебния акт.

С оглед на горното настоящият съдебен състав на Благоевградския окръжен съд счита, че ПРИСЪДА № 8199 / 14.04.2021 год., постановена от Районен съд – П. по н.о.х. дело № 324 по описа за 2019 год. е правилна и законосъобразна, поради което следва да бъде потвърдена.

По изложените съображения и на основание чл.338 от НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 8199 / 14.04.2021 год.,
постановена от Районен съд – П. по н.о.х. дело № 324 по описа за 2019 год.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____